

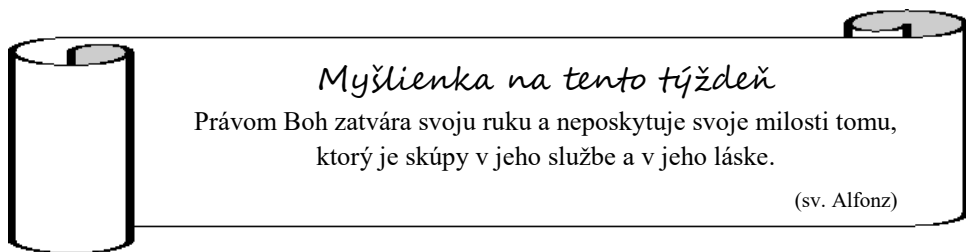
Pán sa neunaví hľadaním „múdreho človeka, toho, kto hľadá Boha,“ rovnako ako tomu bolo pri Noemovi, ktorý si uvedomil Pánovu milosť. V mužovi archy nachádza Boh možnosť zmazať a začať znova. „Len keď človek znovu začne žiť pred pravou tvárou Boha, dejiny sa môžu skutočne zmeniť,“ podčiarkuje kapucín. „Príbeh o potope nám pripomína, že život znovu zakvitne len vtedy, keď znovu vybudujeme nebo v takej miere, v akej dáme do stredu Boha.“ Potopa sa stáva „prechodom stvorenia nanovo cez chvíľu odstvorenia“. „Je to provizórna zmena pravidiel hry, aby sa zachovala samotná hra, ktorú Boh s dôverou začal.“

Rozhodnúť sa neubližovať

Potopa je teda „paradoxnou obnovou života“. Boh nezabúda na ľudstvo a kladie svoj luk na oblaky ako znak zmluvy – Pán odkladá zbrane slávnostným vyhlásením nenásilia. „Môže sa zdať – dodáva páter Pasolini – smelou metaforou, takmer nevhodnou na rozprávanie o Bohu a o tom, ako sa prejavuje jeho milosť. A predsa je ľudstvo po tisícročiach dejín a vývoja stále ďaleko od toho, aby ju vedelo napodobniť,“ lebo zem je zjazvená „krutosťou a nekončiacimi konfliktmi bez prestávky, ktoré nenechávajú oddýchnuť mnohým slabým a bezbranným“. Preto prináša útechu rozhodnutie toho, kto aj napriek moci dobrovoľne volí neubližovať, lebo chápe, že iba v prijatí druhého môže byť „zmluva trvalá, pravdivá a slobodná“.

Čas dobra

„Bdejte teda, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán“ – je Ježišovo posledné odporúčanie. Nevedomosť dňa a hodiny vzbudzovala v minulosti veľké očakávanie, podotýka predkladateľ; dnes sa zdá, že sa veci obrátili. „Očakávanie tak zoslablo, že občas dáva priestor jemnej rezignácii ohľadom jeho skutočného uskutočnenia,“ dnes prevláda „unavená bdelosť, pokúšaná znechutením“. Čas očakávania je časom rozsievania dobra a očakávania príchodu Ježiša Krista. Dávajme si pozor na dve veľké pokušenia, ktoré zasahujú človeka i Cirkev: „zabudnúť na potrebu byť zachránení a domnievať sa, že získame priazeň úpravou vonkajšej podoby nášho obrazu a oslabením radikality evanjelia“. Je potrebné – zdôrazňuje kapucín – vrátiť sa „k radosti – a aj k námahe – nasledovania Kristovho slova, bez zbavenia ho jeho pôvodnej sily“. Len ako „strážcovia na hraniciach sveta“, ako písal mních Thomas Merton, očakávame návrat Krista.

Myšlienka na tento týždeň

Právom Boh zatvára svoju ruku a neposkytuje svoje milosti tomu, ktorý je skúpy v jeho službe a v jeho láske.

(sv. Alfonz)

Farský list, katolícky informačný bulletin vydávaný pre vnútornú potrebu Rímskokatolíckej farnosti Najsvätejšej Trojice, Udavské (udavske@abuke.sk).
Vydávaný bez jazykovej úpravy.

Číslo účtu Udavské: SK61 0900 0000 0000 8690 9062; Veľopolie: SK79 0900 0000 0004 6174 6905

Farský list

farnosti Najsvätejšej Trojice v Udavskom

7. december 2025

Advent, čas dôverného očakávania spásy
P. Roberto Pasolini, kazateľ Pápežského domu

„Nie zblúdení pútnici, ale strážcovia, ktorí v noci sveta pokorne zachovávajú dôveru,“ aby uvideli, ako vychádza svetlo „schopné osvietiť každého človeka“. Páter Pasolini poyzýva na cestu, v ktorej sa adventný čas stáva príležitosťou byť „pútnikmi smerujúcimi k vlasti“, putovaním poznačeným nádejou, s obzorom spásy.

„Očakávajúc a urýchlujúc príchod dňa Božieho“

Prvá z troch meditácií, venovaná téme „Očakávajúc a urýchlujúc príchod dňa Božieho“, sa sústreďuje na Parúziu Pána a uvádza do osobitného času: na ukončenie Jubilea nádeje. „Advent – zdôrazňuje kapucín – je čas, v ktorom Cirkev zapaluje nádej, keď s úctou kontempluje nielen prvý príchod Pána, ale predovšetkým jeho návrat na konci vekov.“ Je to chvíľa, keď sme pozvaní „očakávať a zároveň urýchliť príchod Pána s tichou a činorodou bdelosťou“.

Uvedomiť si Božiu milosť

Slovo „parúzia“ používa evanjelista Matúš štyrikrát v 24. kapitole v dvojitoť zmysle: „prítomnosť“ a „príchod“; Ježiš prirovnáva očakávanie svojho príchodu k dňom Noema pred potopou. Boli to dni, keď život plynul bežne a iba Noe postavil archu – nástroj spásy. Jeho príbeh zrkadlí otázky nevyhnutné na pochopenie toho, čo si má dnešný človek uvedomiť. Tvár v tvár novým a zložitým výzvam je Cirkev povolaná zostať sviaťosťou spásy v období zmeny epochy. „Kým staré nespravodlivosti a zranené spomienky nenájdu uzdravenie, pokoj zostáva v mnohých regiónoch len prchavým preludom,“ pripomína páter Pasolini, „a v západnej kultúre slabne zmysel transcendentna, zatláčaný modlou efektivity, bohatstva a techniky. Príchod umelej inteligencie zosilňuje pokušenie ľudstva bez hraníc a bez transcendentna.“

Tajomstvo Boha, ktorý dôveruje človeku

Samotné uvedomenie nestačí; treba rozpoznať „smer, ktorým sa Božie kráľovstvo naďalej pohybuje v dejinách“, návratom k prorockej sile krstu. Ide o uvedomenie si Božej milosti – „toho univerzálneho daru spásy, ktorý Cirkev pokorne slávi a ponúka, aby bol ľudský život pozdvihnutý z tarchy hriechu a oslobodený od strachu zo smrti“. Milosť je dar, na ktorý si služobníci Cirkvi nesmú zvyknúť, aby sa nestali s Bohom až príliš familiárni a

*Program sv. omši
8. – 14. december 2025*

	<i>Udavské</i>	<i>Veľopolie</i>
<i>Pondelok</i> PRIKÁZANÁ SLÁVNOSŤ: Nepoškvrnené počatie preblahoslavenej Panny Márie	18.00 Za farnosť	17.00 + Štefan Tril'
<i>Utorok</i> Utorok po 2. adventnej nedeli	17.30 + rod. Ducková a Franková	
<i>Streda</i> Streda po 2. adventnej nedeli		17.30 + Rudolf
<i>Štvrtok</i> Štvrtok po 2. adventnej nedeli	17.30 + Ján a Mária Dolobač	
<i>Piatok</i> Piatok po 2. adventnej nedeli	17.30 + Jozef a Agnesa Andrejčák	
<i>Sobota</i> Sv. Lucie, panny a mučenice (spomienka)	9.00 Na úmysel	
<i>Nedeľa</i> 3. adventná nedeľa	9.00 Za ZBP rod. Sitková a Petriková	10.30 Za farnosť

Udavské – Prvá nedeľa

Modlitba Korunky Božieho milosrdenstva a pobožnosť Prvej nedele pred vyloženou Oltárnou sviatosťou bude v nedeľu 7. decembra o 15.00.

Udavské – upratovanie kostola

Upratovanie kostola v sobotu o 9.30: Anna Benejová a Štefan Benej.

Veľopolie – upratovanie kostola

Upratovanie kostola: rodina Čurillová č. 37 a rodina Karnajová.
davské 250,15 €, Veľopolie 174,20 €. Pán Boh zaplať!

Služba lektorov (8. – 14. december)

Udavské

Pondelok - Gabriela Cmariková a Monika Stebilová

Utorok - Katarína Korpašová

Štvrtok - Monika Futejová

Piatok - Mária Nergešová

Sobota - Bernard Behún

Nedeľa - Jana Štofčíková a Ingrid Terkošová

Veľopolie

Pondelok - Jana Tarbajová a Daniela Trešňáková

Streda - Renáta Marková

Nedeľa - Ingrid Čiprová a Lucia Hlubíková

Udavské – Nepoškvrnené počatie Panny Márie – pobožnosť

V pondelok 8. decembra na slávnosť Nepoškvrneného počatia Preblahoslavenej Panny Márie začne modlitba pred sv. omšou o 17.15.

Udavské sv. omša pri sviečach – štvrtok

Na sv. omšu vo štvrtok 11. decembra si doneste sviece alebo lampáše, sv. omša bude len pri ich svetle, aby sme týmto symbolickým spôsobom vyjadrili dôležitosť príchodu Krista—Svetla na tento svet.

Prvé sv. prijímanie – stretnutie piatok

Stretnutie detí, ktoré sa pripravujú na prvé sv. prijímanie bude v kostole v Udavskom v piatok 12. decembra o 17.30 na sv. omši.

Kántrové dni

V stredu, piatok a sobotu sú zimné kántrové dni. Závazný je iba jeden deň. Obsah zimných kántrových dní je: Príchod Kristovho kráľovstva do rodín, pokoj a spravodlivosť vo svete.

nepovažovali ho za samozrejmosť. Je to uvedomenie si tajomstva Boha, ktorý „neprestáva stáť pred svojim stvorením s neochvejnou dôverou, v očakávaní, že lepšie dni môžu – a majú – ešte prísť“.

Zmazať zlo

Kazateľ Pápežského domu pripomína, aby sme znovu našli tvár Boha, ktorý sprevádza „svoje zranené stvorenie“, treba načrieť do rozprávania o potope, keď Pán vidí zlo v srdci človeka. Toto zlo nemožno prekonať iba zmenou, vývojom, lebo ľudstvo nepotrebuje iba sebarealizáciu, ale spásu. „Zlo nemožno jednoducho odpustiť: treba ho zmazať, aby život mohol konečne zakvitať v pravde a kráse.“ Zmazanie – v dobe „kultúry skartovania“, v ktorej je dnešný človek ponorený – neznamená len zničiť všetko, odstrániť to, čo je na druhom náročné. „Každý deň mažeme mnoho vecí bez pocitu viny a bez toho, aby sme spáchali akékoľvek zlo. Mažeme správy, zbytočné súbory, chyby v dokumente, škvrny, stopy, dlhy. Mnohé z týchto úkonov sú dokonca nevyhnutné na dozrievanie našich vzťahov a umožnenie života vo svete,“ zdôrazňuje páter Pasolini. Zmazať znamená otvoriť sa Bohu zo svojej krehkosti a umožniť mu uzdraviť.

Život znovu zakvitne, keď dáme do stredu Boha